

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Capitulu[m] primu[m]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

Ubi s̄. dem loco: In charitate radica
ti r̄ fundati/supplendū est: vt
sitis. Ecce quē admodum orat
eis p̄tutē fidē r̄ charitatē. Ope
ratio v̄o bona q̄ meritū appel
lat/nisi interuētū alteri in alte
ro excitare: sup̄flū eēt qd̄ di
cit idē apl̄s: Oram⁹ aut̄ dñm
vt nihil mali faciat: sed vt fa
ciatis qd̄ bonū est. Pro bonis
opib⁹ alioꝝ orabat ille qui dice
bat: Det vob̄ de⁹ cor oib⁹ vt co
lat⁹ eū: r̄ faciat⁹ ei⁹ volūtatē. i.
opa bona. Ex qb⁹ oib⁹ manife
stū est: h̄ sp̄ūalia bona alij p̄ ali
um orando r̄ peti r̄ obtineri.

**De medijs que alio
orante alij pueniunt.**

O medijs q̄z quarū so
lus vsus in merito vel
culpa est idē reperies/
earū videlz leta v̄l tristia/ alijs
orātib⁹/ alijs frequent̄ accidit
se. Helias orando pluuia celo
clauso p̄hibuit/ rursūqz orā
do nubes aperuit: pluuia de
dit. Idē helias/ orādo milites
ochozie regis igne de celo veni
ente cōsumpsit. Petr⁹ orando
eneā claudū erexit: paulus eli
mā magū cecitate damnauit.
Idē petrus orādo tabitam su
scitauit: symonē magū volan
tē in terrā p̄strauit. Helise⁹ fi
liū vidue sareptene vite restitui
t: seruo suo gyezi naaman syri
leprā iniecit. Isaac filio suo ia
cob frumenti/vini r̄ olei abun
dantiā impetrauit: moyses pri

mogenita orando suffocauit.
Idē moyses p̄haraonē r̄ exerci
tū ei⁹ fluctib⁹ maris inuoluit: Exo. 14.
amalechitas nō tā bello q̄ ora
tione sup̄auit. Nec r̄ h̄mōi q̄z
plima legim⁹ in sc̄pturis orādo
frequent̄ expleta/ q̄z qdā ad aim
qdā ad corp⁹: qdā v̄o ad fortu
nā referunt. Nec adeo de obri
nētia v̄l effectu orōis/nō vt for
sitā oportuit/ s̄ vt a nob̄ fieri
potuit dicta sint: p̄ eo qd̄ nō est
facile q̄s de⁹ orōes v̄l suscipiat
vel excludat humano diffinire
arbitrio.

**Liber octau⁹: de his
que p̄tinēt ad orationē.**

A Xcutis igit̄ circa ora
tionē trib⁹ capitul⁹: nūc
quartū. i. quid ad ip̄am
pertineat/ conemur inspicere.
Pertinēt aut̄ ad orōnē q̄tuor
bec: tēp⁹: loc⁹: mod⁹ r̄ forma.

Capitulū primū

O Emp⁹ orōnis/ aliud cō
tinuū/ aliō discretum.
Continuū temp⁹ est: to
tū spacium vite humane: qz cū
oratio vt (iam sepe dictum est)
nil aliud sit nisi diuine pietatis
imploratio: tota vita hominis
ad hunc exitum tendere debet
vt diuinam sibi conciliet pieta
tem. Quicquid ergo hoc pro
posito agis/ vt deuz merearis
habere p̄piciū/ oratio est. Hoc
itaqz p̄positū h̄ns/ oras loquē
do: oras tacēdo: oras comedē
do: oras bibēdo: oras vigilādo

oras dormiendo: oras aliquid agēdo: oras nihil operādo. Nā vt ante nos q̄ dictū est: nō cessat orare: q̄ nō cessat bñfacere. Ex hoc sensu p̄t illud itelligi: q̄ dictū est in euāgelio: Oportet semp orare: ⁊ nunq̄ deficere. Et apl's: Sine intermissiōe inq̄t orātes. Discretū tempus oratiōis est: illa pars cōtinui tēporis: q̄ sp̄aliter et p̄rie orationis officio deputatnr. Hoc autē tempus aut diurnum est aut nocturnum.

Capitulum secūdū.

O Jes apotoy greco/diā tractū est: gō interpretatur claritas siue serenitas. Dies aut ali^o magn^o: ali^o minor. Magn^o omī tpe eq̄lis est: videlz spaciū vigintiq̄tuor horaz: id est tps illud q̄ sol ab oriente p̄ occidentē i orientē reuertit. Cōtra hūc diē non diuidit nox: s̄ est ps ei^o: veluti pars integralis in toto integrali. Dies minor omī tpe ineq̄lis est: i. sequēs vel maior vl' minor p̄cedenti: ⁊ diuidit diē magnum cū nocte/portiōibz horaz/vtriqz p̄portionalit̄ distribut̄. Nā bis tm̄ in anno. i. vernali ⁊ autumnali eq̄noctio/dies ⁊ nox horaz nūero pares sūt vtriqz em̄ duodecim hore maiorz diei p̄ueniūt. Est aut dies minor sol lucēs sup̄ lineā orizontis: nox hō eiusdē sol' absētia. A vernali aut eq̄noctio vsqz ad autūna

le/ples hore cedūt i diem: pauciores hō nocti reliquūt. Rursumqz ab autumnali vsqz ad vernale/ples nocti deseruiūt: dies hō paucioribz cōtenta est: Qd̄ ex eo dicunt phi puenire: q̄ tpe q̄dem estiuo maior arcus diei ⁊ minor noctis: tpe aut̄ hyemali maior est arcus noctis: minor aut̄ diei: Arcū diei dicim^o illam p̄tē q̄tidiani circuli quā pagit sol in die. i. quādiu positus est sup̄ lineam orizontis: arcū hō noctis partē illaz quā conficit in nocte: id est quādiu nob̄ occult^o est. Ob hāc etiā cām poetē vl' magni phi eidē soli arcū attribuunt: vnde et arcitenens appellat̄. Sagitte vero q̄s de illo arcu celesti mittit in terrā: spicla sūt radiozū. Cū ḡ a vernali equinoctio vsqz ad autūnale maior sit arc^o diei/ minor aut̄ noctis/ vt dictū est: rursumqz ab illo vsqz ad vernale maior noctis/ minor autem diei: hore aut̄ viginti quatuor scdm̄ spaciū predicti circuli equaliter distincte atqz dimense sint: necesse est estare q̄dem diei plures accidere et nocti pauciores: hyeme vero contrariū euenire. Et he quidē hore quaz viginti quatuor maiorē diem cōstituant: ita vt sunt naturales appellantur. Sūt autē alie quas philosophi artificiales vocāt: quaz omī tpe duodeci diei/ totidēqz nocti attribuunt. Et in his q̄dē diurne nocturnis nisi